

**Lieta C-390/23****Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2023. gada 27. jūnijs

**Iesniedzējtiesa:**

*Sąd Najwyższy* (Polija)

**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2023. gada 13. jūnijs

**Prasītājs:**

*Rzecznik Finansowy* (Finanšu lietu ombuds, Polija)

**Atbildētāja:**

*Bank AG S.A.*

---

**Pamatlietas priekšmets**

No vekseļa izrietoša maksājuma rīkojuma procedūra – Ārkārtas pārsūdzība par maksājuma rīkojumu – Tiesiskuma principa, starptautisko tiesību saistošā spēka principa, patērētāju tiesību aizsardzības principa pārkāpums, pēc savas ierosmes nepārbaudot aizdevuma līgumā ietvertu līguma noteikumu negodīgo raksturu, kā arī nepārbaudot, vai aizdevuma līgums būtu spēkā pēc tam, kad no tā tiktu izņemti negodīgie līguma noteikumi

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats**

LES 19. panta 1. punkta otrās daļas, aplūkojot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Pamattiesību harta”) 47. panta otro daļu, interpretācija – Tiesas piesēdētāju piedalīšanās lietas izskatīšanā pēdējās instances tiesā (*Sąd Najwyższy*, Augstākā tiesa) saistībā ar ārkārtas tiesību aizsardzības līdzekli (ārkārtas pārsūdzību)

## Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa, aplūkojot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otro daļu, nepieļauj tādas valsts tiesību normas, kurās ir paredzēts, ka pēdējās instances tiesa (*Sąd Najwyższy*; Augstākā tiesa), izvērtējot ārkārtas tiesību aizsardzības līdzekli (ārkārtas pārsūdzību) par likumīgā spēkā stājušos vispārējās jurisdikcijas tiesas nolēmumu, izskata lietu iztiesāšanas sastāvā, kurā piedalās persona (*Sąd Najwyższy* piesēdētājs):

1. kas nav *Sąd Najwyższy* tiesnesis;
2. ko amatā ir iecēlusi:
  - a) likumdošanas vara tieši – ar vienkāršu balsu vairākumu,
  - b) pamatojoties uz vispārīgiem un nepārbaudāmiem atlases kritērijiem,
  - c) procedūrā, par kuru nav iespējams veikt tiesas kontroli,
  - d) uz 4 gadu pilnvaru termiņu;
3. un ko var atsaukt likumdošanas vara tādējādi, ka par šo atsaukumu arī nav veicama tiesas kontrole?

## Atbilstošās Eiropas Savienības tiesību normas

Līguma par Eiropas Savienību 19. panta 1. punkta otrā daļa;

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa;

Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.)

## Atbilstošās valsts tiesību normas

*Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej* (Polijas Republikas Konstitūcija): 178., 179., 180., 182. un 183. pants;

*Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* (2017. gada 8. decembra Likums par Augstāko tiesu): 1., 59.–62. pants, 64. panta 1. un 2. punkts, 65. pants, 67. panta 1. punkts, 71. pants, 77. panta 1. punkts, 89. pants, 91. panta 1. punkts un 94. panta 1. punkts;

*Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych* (2001. gada 27. jūlija Likums par vispārējās jurisdikcijas tiesu organizāciju): 166. pants;

*Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 r. – Regulamin Senatu* (Polijas Republikas Senāta 1990. gada 23. novembra rezolūcija – Senāta Reģlaments): 92. panta 2.a punkts, 96.c panta 1. punkts, 96.f pants.

### Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 2005. gada 2. augustā atbildētāji prasītājas tiesību priekštecim nodeva neaizpildītu (*in blanco*) vekseli ar atzīmi “bez protesta”, kurš bija nodrošinājums bankas prasījumiem, kuri izriet no 2005. gada 2. augusta hipotekārā aizdevuma līguma. Ja atbildētāji neievērotu aizdevuma līguma noteikumus, prasītājai bija tiesības aizpildīt vekseli par summu, kura atbilst prasītājas prasījumiem, pieskaitot procentus, un ierakstīt vekseli samaksas datumu pēc saviem ieskatiem. Prasītājai bija pienākums par veksela aizpildīšanu informēt izdevēju ar ierakstītu vēstuli, kas nosūtīta vismaz septiņas dienas pirms samaksas termiņa, un paziņojumam uz pēdējo prasītājam zināmo adresi vajadzēja nozīmēt faktisku vēstules izsniegšanu, kurā ir informācija par veksela aizpildīšanu. Vekselis bija nododams ar indosamentu, ar atzīmi “bez atbildības par pieņemšanu”. Prasītāja 2018. gada 20. novembrī aizpildīja tās rīcībā esošo neaizpildīto (*in blanco*) vekseli ar summu 24 844,96 CHF, norādīdama samaksas datumu 2018. gada 4. decembrī. Ar 2018. gada 20. novembra vēstulēm prasītāja aicināja atbildētājus izpirkt vekseli ar samaksas datumu 2018. gada 4. decembrī. A. K. saņēma aicinājumu izpirkt vekseli 2018. gada 27. novembrī, savukārt M. S. adresētās vēstules tika nosūtītas atpakaļ prasītājai, jo atbildētājs tās nebija izņēmis.
- 2 Ar 2019. gada 30. aprīļa maksājuma rīkojumu, kas izdots no veksela izrietošā maksājuma rīkojuma procedūrā – pieteikuma rezultātā, kuru 2019. gada 11. februārī iesniegusi *Bank AG (Spółka Akcyjna; akciju sabiedrība), Oddział w Polsce* (Polijas filiāle), – *Sąd Okręgowy w Legnicy* (Legnicas apgabaltiesa) uzdeva atbildētājiem – M. S. un A. K. solidāri samaksāt prasītājai summu 24 844,96 CHF apmērā, pieskaitot likumiskos nokavējuma procentus, ko aprēķina no 2018. gada 5. decembra līdz samaksas dienai, un summu 4800 PLN apmērā kā tiesāšanās izdevumu atlīdzību divu nedēļu laikā kopš maksājuma rīkojuma izsniegšanas.
- 3 *Sąd Okręgowy* (apgabaltiesa) norādīja, ka, izdodot maksājuma rīkojumu, tiesa nepārbauda, vai vekselis ir ticis aizpildīts saskaņā ar veksela deklarācijas saturu. Iebilde par aizpildītā veksela satura neatbilstību veksela vienošanās saturam un ar to piešķirtajām neaizpildītā (*in blanco*) veksela adresāta pilnvarām vekseli aizpildīt tiek izvērtēta tikai maksājuma rīkojuma procedūras otrajā posmā pēc tam, kad iespējamo iebildi ir izvirzījis veksela parādnieks, – kuram šis apstāklis arī ir jāpierāda.
- 4 Pamatojoties uz to, *Sąd Okręgowy* (apgabaltiesa) atzina, ka maksājuma rīkojuma procedūrā izvirzītie nosacījumi maksājuma rīkojuma izdošanai šajā lietā ir izpildīti.

- 5 Maksājuma rīkojuma procedūras gaitā atbildētāji neizvirzīja iebildes pret maksājuma rīkojumu, tādēļ maksājuma rīkojums stājās likumīgā spēkā 2019. gada 1. jūnijā.
- 6 *Rzecznik Finansowy* (finanšu lietu ombuds) par šo nolēmumu iesniedza ārkārtas pārsūdzību. Viņš iebilda, ka ar šo lēmumu, pirmkārt, ir pārkāpti Konstitūcijā paredzētie principi, kā arī cilvēku un pilsoņu brīvības un tiesības, kam ir būtiska ietekme uz lietas iznākumu, proti, valsts iestāžu pienākuma rīkoties saskaņā ar likumu un tā robežās neizpilde, pienākuma valsts tiesību interpretācijā ņemt vērā Savienības tiesības, it īpaši Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.), neizpilde, kā arī Konstitūcijas 76. pantā paredzētais patērētāju kā civiltiesisko attiecību ar uzņēmēju vājākās puses aizsardzības principa, kas tiek saprasts kā valsts pienākums, pārkāpums.
- 7 Otrkārt, finanšu lietu ombuds iebilda, ka ar šo nolēmumu ir acīmredzami pārkāptas materiālo tiesību normas, šajā lietā atsakoties piemērot *Kodeks cywilny* (Civilkodekss; turpmāk tekstā – “Civilkodekss”) 385.<sup>1</sup> panta 1. punkta, skatot to kopsakarā ar Civilkodeksa 385.<sup>1</sup> panta 3. punktu, normas, un tādējādi pēc savas ierosmes nav pārbaudīts aizdevuma līgumā ietvertu noteikumu negodīgums, rezultātā atsakoties piešķirt aizsardzību tiesīgajiem patērētājiem, kā arī nepiemērojot Civilkodeksa 58. panta 1. punktu, kas izpaužas kā pārbaudes par to, vai aizdevuma līgums būtu spēkā, ja tiktu atcelti tajā ietvertie negodīgie līguma noteikumi, neveikšana.
- 8 Pamatojoties uz iepriekš minēto, [finanšu lietu] ombuds lūdza atcelt apstrīdēto nolēmumu pilnībā un nodot lietu atpakaļ *Sąd Okręgowy w Legnicy* (Legnicas apgabaltiesai). Savā atbildē uz ārkārtas pārsūdzību prasītāja lūdza ārkārtas pārsūdzību noraidīt.

### Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 9 Tiesvedība *Sąd Najwyższy* (Augstākajā tiesā) norit pēc ārkārtas pārsūdzības iesniegšanas, proti, pēc tiesiskās aizsardzības līdzekļa, kas ir pieejams attiecībā uz tiesu nolēmumiem, kuri stājušies likumīgā spēkā. Ārkārtas pārsūdzības institūta mērķis ir izņemt no aprites tādus tiesu nolēmumus, kuri stājušies likumīgā spēkā [un] kuros ir pieļauti konkrēti – kvalificēti – trūkumi. Šiem trūkumiem ir jābūt fundamentāli svarīgiem, ņemot vērā demokrātiskas tiesiskās valsts principu, ar kuru tiek īstenoti sociālā taisnīguma principi.
- 10 Ar 2021. gada 17. novembra rīkojumu INSNc 260/21 *Sąd Najwyższy* uzdeva Tiesai prejudiciālus jautājumus par to, vai var pārskatīt nolēmumus, kuri stājušies likumīgā spēkā, izmantojot ārkārtas pārsūdzību, lai nodrošinātu Savienības tiesību efektivitāti (lieta C-720/21). Tomēr *Sąd Najwyższy* atzīst nepieciešamību vēl vairāk precizēt to, vai, ņemot vērā Līgumu prasības, likumīgā spēkā stājušos nolēmumu pārskatīšanas mehānisms dalībvalstī var tikt veidots tādējādi, ka pēdējās instances tiesas, kura izskata šādas lietas, sastāvā varētu atrasties

personas, kuras nav profesionāli tiesneši (pat nav juristi), kuru iecelšanas kārtība atšķiras no tiesnešu iecelšanas kārtības un uz kurām neattiecas visas tiesnešiem paredzētās neatkarības garantijas.

- 11 Šeit pausto šaubu atrisinājumam būs tieša ietekme uz tiesas sastāvu, kurš izskata šo lietu. Apstiprinoša atbilde liktu neievērot noteikumus par sastāvu, kādā *Sąd Najwyższy* izskata ārkārtas pārsūdzības, – lai nodrošinātu, ka šajā sastāvā ietilpst tikai profesionāli tiesneši.
- 12 Nepieciešamība kļiedēt radušās šaubas izriet no *Sąd Najwyższy* institucionālās pozīcijas. *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) ir tiesa, par kuru ir runa LES 267. pantā, proti, tiesa, kuras nolēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt. Saskaņā ar Polijas Republikas Konstitūcijas 183. panta 1. punktu *Sąd Najwyższy* galvenais uzdevums ir uzraudzīt vispārējās jurisdikcijas tiesu, kā arī kara tiesu tiesas spriešanas darbību. Šajā ziņā *Sąd Najwyższy* “tipiskā” darbība ir veikt darbības saistībā ar pārsūdzības līdzekļu izskatīšanu, kā arī pieņemt rezolūcijas, ar kurām tiek atrisināti tiesību jautājumi. *A contrario*, ārkārtas pārsūdzību izskatīšana ir īpašs *Sąd Najwyższy* darbības veids, kas vienlaikus ir arī tiesas spriešana.
- 13 Šaubas rada jautājums par tiesas piesēdētāju, proti, sabiedrības pārstāvju, kas nav profesionāli, iekļaušanu ārkārtas pārsūdzību lietu iztiesāšanas sastāvos saistībā ar procesuālajām darbībām, kādas *Sąd Najwyższy* īsteno šādās tiesvedībās. Bez šaubām, to īstenošanai ir vajadzīga ne tikai juridiskā izglītība, bet arī ievērojamas zināšanas tiesību zinātņu jomā. Savukārt tiesas piesēdētājiem ne tikai nav jāizceļas ar augstu juridisko zināšanu līmeni, bet viņiem pat nav jābūt juristiem, un viņiem pat nav jābūt ar kādu augstāko izglītību. Sniegtais risinājums *prima facie* šķiet ne tikai nesaprātīgs, bet patiesībā ir sistēmiski nekonsekvents. Proti, tiek ieviesta sociālā (ne profesionālā) elementa dalība tur, kur vairs netiek veikta nedz pierādījumu savākšanas procedūra, nedz pierādījumu izvērtēšana, bet gan tiek pārbaudīta vienīgi materiālo un procesuālo tiesību normu piemērošanas pareizība, konkrēti izvērtējot tiesas nolēmuma atbilstību konstitūcijai. Pati juridisko risinājumu neefektivitāte vai nepiemērotība vien neizraisa Līguma noteikumu pārkāpumu, tomēr šaubas rodas par *Sąd Najwyższy* piesēdētāju institūta uzbūvi saistībā ar pazīmēm, kādām ir jāpiemīt tiesai LES 19. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē, lasot to kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. panta otro daļu.
- 14 Kā vairākkārt ir uzsvērts Tiesas judikatūrā, lai garantētu, ka tiesa spēj nodrošināt efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, kāda ir prasīta minētajās tiesību normās, būtiska ir tās neatkarības saglabāšana. *Sąd Najwyższy* šajā saistībā atsaucas uz spriedumiem: 2019. gada 24. jūnijs, Komisija/Polija (Augstākās tiesas neatkarība) (C-619/18, EU:C:2019:531, 109., 111. punkts); 2021. gada 6. oktobris, W. Ż. (Augstākās tiesas Ārkārtas kontroles un publisko lietu palāta – Iecelšana) (C-487/19, EU:C:2021:798, 110. punkts); 2019. gada 19. novembris, A.K. u. c. (Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas neatkarība) (C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982, 127.–129. punkts).

- 15 *Sąd Najwyższy* piesēdētāju neprofesionālais statuss neliedz attiecībā uz šīm personām izvērtēt arī to neatkarību. Proti, ir būtiski, lai attiecīgajam tiesību subjektam piemistu tiesas spriešanas funkcija – kāda tiesnešiem, kuri nav profesionāļi, bez šaubām, piemīt – lai pieļautu, ka tas tiek kvalificēts kā “tiesa” LES 19. panta 1. punkta otrās daļas izpratnē (skat. spriedumu, 2020. gada 16. jūlijs, *Governo della Repubblica italiana* (Itālijas mīrtiesas statuss), C-658/18, EU:C:2020:572, 76. punkts).
- 16 *Sąd Najwyższy* ir radušās šaubas par to, vai *Sąd Najwyższy* piesēdētāji (turpmāk tekstā – “SN piesēdētāji”) atbilst iepriekš minētajiem kritērijiem, un tādējādi par iespēju atzīt institūciju, kurā viņi piedalās, par “tiesu” Līguma izpratnē. Šaubas par to izriet no vairākiem kopā aplūkotiem apstākļiem, kuri tiks izklāstīti turpmāk.
- 17 Pirmkārt, SN piesēdētāju atlases procedūra būtiski atšķiras no procedūrām, kādas tiek piemērotas attiecībā uz profesionālajiem tiesnešiem. Tiesnešus uz nenoteiktu laiku iecel Polijas Republikas prezidents pēc *Krajowa Rada Sądownictwa* (Valsts tieslietu padome; turpmāk tekstā – “KRS”) iepriekšēja pieteikuma. Savukārt SN piesēdētājus tieši iecel likumdevējas varas iestāde, kas ir *Senat* (Senāts). Saistībā ar tiesnešu atlases procedūru 2021. gada 2. marta spriedumā A.B. u. c. (Augstākās tiesas tiesnešu iecelšana amatā – Pārsūdzība), C-824/18 (EU:C:2021:148, 43. un 131.-137. punkts), Tiesa atzina, ka fakts, ka tiesnešus, kuri izvirzīti Republikas prezidentam iecelšanai amatā, izvēlas KRS, kuras sastāvā ir tiesneši, kurus ievēlē nevis tiesnešu aprindas, bet gan *Sejm* (Parlamenta apakšpalāta, Polija) – otra likumdošanas varas iestāde Polijā – var nesniegt pietiekamas neatkarības garantijas, jo tas rada KRS locekļu ietekmēšanas risku no *Sejm* pārstāvēto politisko spēku puses. Šie apsvērumi daudz izteiktāk attiecas uz SN piesēdētāju atlases procedūru, un tādēļ šaubas šajā ziņā *a minori ad maius* šķiet vēl nopietnākas. Senāts izdara savu izvēli pilnīgi autonomi, kas nozīmē, ka pirms tā izvēles netiek īstenota nekāda atsevišķa procedūra citā konstitucionālajā valsts varas iestādē. Šajā procedūrā nevienā procesa posmā nepiedalās tiesneši (netieši vai tieši). Izvēli tieši veic politiķi.
- 18 Otrkārt, uz Senāta veikto tiesas piesēdētāju izvēli neattiecas nekāda tiesu varas iestāžu kontrole. Tas ir raksturīgi, proti, 2021. gada 2. marta spriedumā A. B. u. c. (Augstākās tiesas tiesnešu iecelšana amatā – Pārsūdzība), C-824/18 (EU:C:2021:148, 156. punkts), Tiesa atzina, ka tiktāl, ciktāl pārsūdzības iespējas neesamība saistībā ar tiesnešu iecelšanas amatā augstākajā tiesā procedūru dažos gadījumos var nebūt problemātiska no to prasību aspekta, kas izriet no Savienības tiesību normām, it īpaši no LES 19. panta 1. punkta otrās daļas, tas var būt citādi attiecībā uz tiesību normām, kuru rezultātā ir likvidēta šādu līdz šim pastāvošo tiesību aizsardzības līdzekļu efektivitāte. SN piesēdētāju institūta ieviešana (2017. gada *Ustawa o Sądzie Najwyższym* (Likumā par Augstāko tiesu)), kurus ievēlē likumdevēja vara tieši, bez iespējas veikt šādas iecelšanas kontroli tiesā, ir regresija salīdzinājumā ar iepriekšējo stāvokli, kad šāda pārbaude bija paredzēta attiecībā uz visiem iztiesāšanas sastāvu locekļiem (t. i., profesionāliem tiesnešiem).

- 19 Treškārt, izvēloties *SN* piesēdētājus, Senāts vadās tikai no tam zināmiem atlases kritērijiem, kas arī izraisa to, ka izvēle šajā ziņā ir pilnīgi brīva. Likumā noteiktie atlases kritēriji ir ļoti vispārīgi un diskrecionāri. Likuma par Augstāko tiesu 60. panta prasības, kas kandidātam uz *SN* piesēdētāja amatu ir jāizpilda, ir tikai absolūtais minimums, kas tiek prasīts no šī amata kandidātiem. Tām atbilst lielākā daļa Polijas Republikas pilsoņu. Tomēr nav tiesību normas, kurā būtu precizētas šīs vispārīgās formālās prasības. Tāpat, precizējot *SN* piesēdētāju atlases procedūru, *SN regulamin Senatu* (AT Senāta Reglamentā) par šo tēmu nekas nav teikts. Senāta rezolūcija par *SN* piesēdētāju izvēli nav jāpamato. Tas viss padara *SN* piesēdētāju izvēli par absolūtu rīcības brīvību, kas balstīta uz politiskā vairākuma gribu.
- 20 Ceturtkārt, papildu šaubas par *SN* piesēdētāju neatkarību arī izraisa viņu pilnvaru termiņš un iespēja, ka viņi tiks atkārtoti atlasīti. *SN* piesēdētāju pilnvaru termiņš ilgst četrus gadus. Nav normatīva tiesiskā regulējuma, ar kuru būtu aizliegts no jauna kandidēt vai būtu ierobežots pilnvaru termiņu darbam minētajā amatā skaits. Iepriekš minētais, ņemot vērā, ka Senātam ir gandrīz pilnīga rīcības brīvība *SN* piesēdētāju atlasē, var vājināt viņu neatkarību.
- 21 Piektkārt, Senātam ir tiesības arī atsaukt *SN* piesēdētāju no amata. Lai gan ir taisnība, ka šo darbību Senāts var veikt tikai pēc *Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego* (Augstākās tiesas pirmais priekšsēdētājs) pieteikuma un tikai tiesību normās paredzētajā gadījumā, tomēr apstākļi, kas to pieļauj – “tiesas cieņas aizskārums”, ir tik neprecīzs, ka šajā ziņā rada ļaunprātīgas izmantošanas risku. Šaubas par iepriekš minētā tiesiskā regulējuma saderību ar LES normām vēl vairāk pastiprina Senāta Reglamenta normu analīze. [Minētajā Reglamentā] arī ir precīzi izklāstīta *SN* piesēdētāja atsaukšanas procedūra, tomēr kopumā tas neattiecas uz nosacījumiem (iemesliem), kas ir pamats *SN* piesēdētāja atsaukšanai. Tajā ir vienīgi norādīts, ka atsaukšana “notiek tikai gadījumos, kuri noteikti likumā – *Prawo o ustroju sądów powszechnych* (Likumā par vispārējās jurisdikcijas tiesu organizāciju)”. Iepriekš minēto vērtējumu nemaina šajā likumā, to aplūkojot saistībā ar Senāta Reglamentu, reglamentētā procedūra, kas noteikta *SN* piesēdētāja atsaukšanai no amata. Bez šaubām, ar to faktiski tiek ierobežota iestāžu rīcības brīvība šajā jomā, tostarp tiek garantēta atceļamā *SN* piesēdētāja uzklaušanās, bet *SN* piesēdētājam, kurš tiek atsaukts no amata, ir liegta iespēja pārsūdzēt iepriekš minētās darbības tiesā. Šajā saistībā nav arī nekādu ierobežojumu attiecībā uz *SN* piesēdētāja atsaukšanas procedūras sākšanas pieļaujamību, piemēram, izskatīšanā esošās lietas dēļ, kurā viņš piedalās. Teorētiski tas netieši ļauj ietekmēt ārkārtas pārsūdzību izskatīšanas procesa dinamiku. Uz rezolūciju par *SN* piesēdētāja atsaukšanu neattiecas neviena pārbaudes procedūra – nedz Senātā (piemēram, saistībā ar pieteikumu par lietas atkārtotu izskatīšanu), nedz neatkarīgā tiesā. Šī rezolūcija tiek pieņemta ar vienkāršu balsu vairākumu, tādējādi *SN* piesēdētāja atsaukšanai principā nav vajadzīga plašāka politiska vienprātība.
- 22 Šīs Senāta darbības patvaļa ir jāizvērtē, ņemot vērā Tiesas 2019. gada 24. jūnija spriedumu Komisija/Polija (Augstākās tiesas neatkarība) (C-619/18,

EU:C:2019:531, 75. un 77. punkts), kurā ir norādīts, ka tiesnešu brīvība no jebkādas iejaukšanās vai ārēja spiediena prasa noteiktas garantijas, kas ir piemērotas, lai aizsargātu personu, kurai ir uzdevums spriest tiesu, tādās kā neatceļamība. Saskaņā ar Tiesas judikatūru būtisko garantiju kopums, lai saglabātu tiesu varas neatkarību, ir tādi noteikumi, kuros tostarp ir definēta gan rīcība, kas ir disciplinārpārkāpumi, kuri paredz neatkarīgas instances iesaistīšanos saskaņā ar procedūru, kas pilnībā garantē Pamattiesību hartas 47. un 48. pantā paredzētās tiesības, tostarp tiesības uz aizstāvību, un kuros ir paredzēta iespēja tiesā apstrīdēt disciplināro iestāžu lēmumus (spriedums, 2018. gada 25. jūlijs, *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 67. punkts)). Tiesnešu neatkarības un objektivitātes garantijām ir nepieciešams, lai attiecīgā iestāde pildītu savas funkcijas pilnīgi autonomi, tādējādi, ka tā ir aizsargāta pret ārēju iejaukšanos vai spiedienu, kuri var nelabvēlīgi ietekmēt tās locekļu tiesas spriešanas neatkarību un ietekmēt viņu lēmumus, ievērojot objektivitāti un absolūtu neieinteresētību strīda atrisinājumā. Attiecībā uz *SN* piesēdētājiem šādas garantijas, protams, nepastāv.

- 23 Ņemot vērā paustās šaubas, kā arī *SN* piesēdētāju lomu, kuri, pieņemot nolēmumus attiecībā uz ārkārtas pārsūdzībām, ir tiesīgi pārbaudīt un atcelt vispārējās jurisdikcijas tiesas nolēmumu, kurš stājies likumīgā spēkā, *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa) ir pieņēmusi lēmumu, kas ietverts rīkojuma rezolūtivajā daļā.